

32003R0415

L 64/1

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

7.3.2003

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 415/2003**z dnia 27 lutego 2003 r.****w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) pkt ii),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Hiszpanii ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zasady wydawania wiz na granicy marynarzom podróżującym tranzytem muszą być wyjaśnione i uaktualnione, w szczególności w celu umożliwienia wydawania na granicy grupowych wiz tranzytowych marynarzom posiadającym obywatelstwo tego samego kraju, podróżującym w grupie, o ile okres tranzytu jest ograniczony.
- (2) Konieczne jest zatem zastąpienie zasad zawartych w decyzji Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie wydawania wiz marynarzom podróżującym tranzytem (SCH/Com-ex (96) 27) ⁽³⁾ zasadami wymienionymi w niniejszym rozporządzeniu. W interesie jasności zasady te powinny być połączone z ogólnymi zasadami zawartymi w decyzji Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 26 kwietnia 1994 r. w sprawie wydawania na granicy wiz jednolitych (SCH/Com-ex (94) 2) ⁽⁴⁾, która również odpowiada załącznikowi 14 do Wspólnego podręcznika ⁽⁵⁾. Wspomniane decyzje i załącznik powinny zatem zostać uchylone. Wspólny podręcznik oraz Wspólne instrukcje konsularne dla placówek dyplomatycznych i konsularnych dotyczące wiz ⁽⁶⁾ powinny również zostać zmienione w celu uwzględnienia niniejszego rozporządzenia.
- (3) Podejmując decyzję w sprawie formularza na oddzielnym arkuszu wymienionego w załączniku I, na którym powinna być umieszczona zbiorowa wiza tranzytowa, Państwa Członkowskie powinny mieć na względzie jednolity formularz określony w rozporządzeniu Rady (WE)

nr 333/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie jednolitego formularza umieszczania wizen wydanej przez Państwo Członkowskie osobom posiadającym dokumenty podróży, które nie są uznane przez Państwo Członkowskie sporządzające formularz ⁽⁷⁾.

- (4) Środki konieczne do wprowadzenia niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁸⁾.
- (5) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i w związku z tym nie jest nim związana ani mu nie podlega. Biorąc pod uwagę, że niniejsze rozporządzenie stanowi element dorobku Schengen w rozumieniu przepisów tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z art. 5 wspomnianego Protokołu, Dania zadecyduje o wdrożeniu niniejszego instrumentu do własnego prawa krajowego w okresie sześciu miesięcy od jego przyjęcia przez Radę.
- (6) W odniesieniu do Republiki Islandii i Królestwa Norwegii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie postanowień dorobku z Schengen, w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁹⁾, mieszczących się w obszarze określonym w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu ⁽¹⁰⁾.
- (7) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen, które nie mają zastosowania wobec Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽¹¹⁾; dlatego też Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w jego przyjęciu i nie jest nim związane ani mu nie podlega.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 12.6.2002, str. 6.⁽²⁾ Opinia z dnia 11 lutego 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).⁽³⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 182.⁽⁴⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 163.⁽⁵⁾ Dz.U. C 313 z 16.12.2002, str. 97.⁽⁶⁾ Dz.U. C 313 z 16.12.2002, str. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, str. 4.⁽⁸⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.⁽⁹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.⁽¹¹⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

- (8) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen, które nie mają zastosowania wobec Irlandii, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽¹⁾; dlatego też Irlandia nie uczestniczy w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani mu nie podlega.
- (9) Niniejsze rozporządzenie stanowi akt rozbudowujący dorobek Schengen lub w inny sposób związany z tym dorobkiem w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu Przystąpienia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W drodze odstępstwa od ogólnej zasady wydawania wiz przez placówki dyplomatyczne i konsularne, zgodnie z postanowieniami art. 12 ust. 1 Konwencji wykonawczej Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r., podpisanej w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r.⁽²⁾, zwanej dalej „Konwencją z Schengen”, obywatelowi państwa trzeciego podlegającemu wymogowi posiadania wiza podczas przekraczania granic zewnętrznych Państw Członkowskich, wiza może wyjątkowo być wydana na granicy, jeżeli zostały spełnione poniższe warunki:

- a) osoba taka spełnia warunki przewidziane w postanowieniach art. 5 ust. 1 lit. a), c), d) i e) Konwencji z Schengen;
- b) osoba taka nie miała możliwości wcześniejszego złożenia wniosku o wizę;
- c) osoba taka składa, w razie konieczności, dokumenty uzupełniające uzasadniające nieprzewidywalne i bezwzględne powody wjazdu; oraz
- d) zapewniony jest powrót takiej osoby do kraju jej pochodzenia lub tranzyt do państwa trzeciego.

2. Wiza wydawana na granicy, jeżeli zostały spełnione warunki opisane w ust. 1, jest odpowiednio wizą tranzytową (typ B) lub wizą podróżną (typ C) w rozumieniu postanowień art. 11 ust. 1 Konwencji z Schengen, która:

- a) jest ważna we wszystkich Państwach Członkowskich stosujących postanowienia tytułu II rozdział 3 Konwencji z Schengen; albo
- b) ma ograniczoną ważność terytorialną w rozumieniu postanowień art. 10 ust. 3 Konwencji z Schengen.

W obydwu przypadkach wydana wiza jest wizą jednokrotną. Ważność tego rodzaju wiz podróżnych nie może przekraczać 15 dni. Ważność tego rodzaju wiz tranzytowych nie może przekraczać pięciu dni.

3. Obywatel państwa trzeciego składający wniosek o wydanie wiza tranzytowej na granicy posiada wiza konieczne do kontynuowania podróży do państw tranzytowych innych niż Państwa Członkowskie stosujące postanowienia tytułu II rozdział 3 Konwencji z Schengen oraz do państwa przeznaczenia. Wydana wiza tranzytowa umożliwia bezpośredni tranzyt przez terytorium danego Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich.

4. Obywatelowi państwa trzeciego zaliczającemu się do kategorii osób, w odniesieniu do których konieczne jest zasięgnięcie opinii co najmniej jednego organu władz centralnych pozostałych Państw Członkowskich, nie można, w zasadzie, wydać wiza na granicy.

Niemniej jednak w wyjątkowym przypadkach takim osobom można wydać wizę na granicy, zgodnie z postanowieniami art. 5 ust. 2 Konwencji z Schengen.

Artykuł 2

1. Marynarzowi, który podlega wymogowi posiadania wiza podczas przekraczania granic zewnętrznych Państw Członkowskich można wydać wizę tranzytową na granicy, jeżeli:

- a) spełnia on warunki określone w art. 1 ust. 1 i 3; oraz
- b) przekracza on daną granicę w celu zaokrętowania się, ponownego zaokrętowania się lub wyokrętowania się ze statku, na którym będzie pracował lub pracuje jako marynarz.

Wiza tranzytowa wydawana jest zgodnie z postanowieniami art. 1 ust. 2, a oprócz tego zawiera wzmiankę, iż jej posiadacz jest marynarzem.

2. Marynarzom posiadającym obywatelstwo tego samego państwa i podróżującym w grupie liczącej od pięciu do 50 osób może być wydana na granicy grupowa wiza tranzytowa, jeżeli w odniesieniu do każdego z marynarzy w grupie spełnione zostały warunki ust. 1.

3. Przed wydaniem wiza na granicy marynarzowi lub marynarzom podróżującym tranzytem właściwe władze krajowe przestrzegają instrukcji postępowania zawartej w załączniku I.

4. Podczas wykonywania tej instrukcji postępowania właściwe organy krajowe Państw Członkowskich dokonują wymiany niezbędnych informacji dotyczących danego marynarza lub marynarzy za pośrednictwem należycie wypełnionego formularza dla marynarzy podróżujących tranzytem, zawartego w załączniku II.

5. W załącznikach I i II wprowadza się zmiany zgodnie z procedurą regulacyjną wymienioną w art. 3 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20.

⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 19.

6. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla przepisów art. 1 ust. 4.

Artykuł 3

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ustanowiony na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1683/95 ⁽¹⁾.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE określa się na dwa miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kompetencje Państw Członkowskich w odniesieniu do uznawania państw, jednostek terytorialnych i paszportów, dokumentów podróży i tożsamości wystawionych przez ich władze.

Artykuł 5

1. Tracą moc:

a) Decyzja Komitetu Wykonawczego Schengen (SCH/Com-ex (94) 2) z dnia 26 kwietnia 1994 r.; oraz

b) Decyzja Komitetu Wykonawczego Schengen (SCH/Com-ex (96) 27) z dnia 19 grudnia 1996 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lutego 2003 r.

W imieniu Rady
M. CHRISOCHOÏDIS
Przewodniczący

2. Punkt 5 i ppkt 5.1 części II Wspólnego podręcznika otrzymuje brzmienie:

„Zasady wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem, zostały zawarte w rozporządzeniu Rady (WE) nr 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem ^(*) (patrz załącznik 14).

^(*) Dz.U. L 64 z 7.3.2003, str. 1.”

3. Załącznik 14 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Zasady wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem, zostały zawarte w rozporządzeniu Rady (WE) nr 415/2003 lub zostały przyjęte w oparciu o to rozporządzenie.”

Pozostała część załącznika 14 traci moc.

4. Na końcu ppkt 2.1.4 części I Wspólnych instrukcji konsularnych dodaje się:

„W drodze odstępstwa od powyższego grupowe wizy tranzytowe mogą być wydawane marynarzom zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem. ^(*)”

^(*) Dz.U. L 64 z 7.3.2003, str. 1.”

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 14.7.1995, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 334/2002 (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, str. 7).

ZAŁĄCZNIK I

INSTRUKCJA POSTĘPOWANIA DOTYCZĄCA WYDAWANIA WIZ NA GRANICY MARYNARZOM PODRÓŻUJĄCYM TRANZYTEM I PODLEGAJĄCYM WYMOGOWI POSIADANIA WIZ

Niniejsza instrukcja postępowania ma za zadanie określić zasady wymiany informacji między właściwymi władzami Państw Członkowskich stosujących dorobek Schengen w odniesieniu do marynarzy podróżujących tranzytem i podlegających wymogowi posiadania wiz. Jeżeli wiza jest wydawana na granicy na podstawie wymiany informacji, odpowiedzialność spoczywa na Państwie Członkowskim wydającym wizę.

Do celów niniejszej instrukcji operacyjnej:

„Port w państwie Schengen” oznacza port stanowiący granicę zewnętrzną Państwa Członkowskiego stosującego w całości dorobek Schengen;

„Lotnisko w państwie Schengen” oznacza lotnisko stanowiące granicę zewnętrzną Państwa Członkowskiego stosującego w całości dorobek Schengen, oraz

„Terytorium Schengen” oznacza terytorium Państw Członkowskich stosujących w całości dorobek Schengen.

I. Zaciągnięcie się na statek cumujący lub spodziewany w porcie w państwie Schengen

- a) wjazd na terytorium Schengen przez lotnisko znajdujące się w innym Państwie Członkowskim stosującym w całości dorobek Schengen
 - towarzystwo żeglugowe lub jego agent informuje właściwe władze w porcie w państwie Schengen, w którym statek jest zacumowany lub spodziewany, że marynarze podlegający obowiązkowi posiadania wiz mają przyjechać przez lotnisko w państwie Schengen. Towarzystwo żeglugowe lub jego agent podpisują gwarancję odnośnie do tych marynarzy,
 - wspomniane właściwe władze niezwłocznie weryfikują prawidłowość informacji dostarczonych przez towarzystwo żeglugowe lub jego agenta i badają, czy zostały spełnione inne warunki wjazdu na terytorium Schengen. W ramach tego badania sprawdzana jest również trasa podróży przez terytorium Schengen, np. poprzez odniesienie do biletów lotniczych,
 - właściwe władze w porcie w państwie Schengen informują właściwe władze na lotnisku w państwie Schengen, będącym punktem wjazdu, o wynikach weryfikacji, przesyłając faksem, pocztą elektroniczną lub inną drogą należycie wypełniony formularz dotyczący marynarzy podróżujących tranzytem i podlegających wymogowi posiadania wiz (zawarty w załączniku II) oraz wskazują, czy wiza może być w zasadzie wydana na granicy,
 - jeżeli wynik weryfikacji posiadanych danych jest pozytywny i jest najwyraźniej zgodny z deklaracją lub dokumentami marynarza, właściwe władze na lotnisku w państwie Schengen, będącym punktem wjazdu lub wyjazdu, mogą wydać na granicy wizę tranzytową ważną maksymalnie przez pięć dni. Co więcej, w takich przypadkach wymieniony powyżej dokument podróży marynarza powinien być opatrzony pieczęciami wjazdu lub wyjazdu Schengen i przekazany zainteresowanemu marynarzowi;
- b) wjazd na terytorium Schengen przez granicę lądową lub morską znajdującą się w innym Państwie Członkowskim stosującym w całości dorobek Schengen
 - procedura jest taka sama, jak w przypadku wjazdu przez lotnisko w państwie Schengen, tyle że należy poinformować właściwe władze w punkcie granicznym, przez który dany marynarz wjeżdża na terytorium Schengen.

II. Zakończenie służby na statku, który wpłynął do portu w państwie Schengen

- a) wyjazd z terytorium Schengen przez lotnisko znajdujące się w innym Państwie Członkowskim stosującym w całości dorobek Schengen
 - towarzystwo żeglugowe lub jego agent informuje właściwe władze w danym porcie w państwie Schengen o wjeździe marynarzy podlegających wymogowi posiadania wiz, mających zakończyć służbę i wyjechać z terytorium Schengen przez lotnisko w państwie Schengen. Towarzystwo żeglugowe lub jego agent podpisują gwarancję odnośnie do tych marynarzy,
 - właściwe władze niezwłocznie weryfikują poprawność informacji dostarczonych przez towarzystwo żeglugowe lub jego agenta i badają, czy zostały spełnione inne warunki wjazdu na terytorium Schengen. W ramach tego badania jest sprawdzana również trasa podróży przez terytorium Schengen, np. poprzez odniesienie do biletów lotniczych,
 - jeżeli wynik weryfikacji istniejących danych jest pozytywny, właściwe władze mogą wydać wizę tranzytową ważną maksymalnie przez pięć dni;
- b) wyjazd z terytorium Schengen przez granicę lądową lub morską znajdującą się w innym Państwie Członkowskim stosującym w całości dorobek Schengen
 - procedura jest taka sama, jak w przypadku wyjazdu przez lotnisko w państwie Schengen.

III. Przeniesienie ze statku, który wpłynął do portu w państwie Schengen, na statek, który wypływa z portu znajdującego się w innym Państwie Członkowskim stosującym w całości dorobek Schengen

- towarzystwo żeglugowe lub jego agent informuje właściwe władze w danym porcie w państwie Schengen o wjeździe marynarzy podlegających wymogowi posiadania wiz, mających zakończyć służbę i wyjechać z terytorium Schengen przez inny port w państwie Schengen. Towarzystwo żeglugowe lub jego agent podpisują gwarancję odnośnie do tych marynarzy,
- właściwe władze niezwłocznie weryfikują prawidłowość informacji dostarczonych przez towarzystwo żeglugowe lub jego agenta i badają, czy zostały spełnione inne warunki wjazdu na terytorium Schengen. Należy skontaktować się z właściwymi władzami w porcie w państwie Schengen, przez który marynarze opuszczą terytorium, w celu dokonania badania. Przeprowadzana jest kontrola w celu ustalenia, czy statek, na który mają się zaokrętować, cumuje lub jest spodziewany w tym porcie. W ramach tego badania sprawdzana jest również trasa podróży przez terytorium Schengen,
- jeżeli wynik weryfikacji istniejących danych jest pozytywny, właściwe władze mogą wydać wizę tranzytową ważną maksymalnie przez pięć dni.

IV. Wydawanie na granicy wiz grupowych marynarzom podróżującym tranzytem

- marynarzom będącym obywatelami tego samego państwa i podróżującym w grupie liczącej od pięciu do 50 osób może być wydana na granicy grupowa wiza tranzytowa, która zostaje umieszczona na oddzielnym arkuszu,
 - na arkuszu tym umieszczone są kolejno dane osobowe wszystkich marynarzy (nazwisko i imię, data urodzenia, obywatelstwo i numer dokumentu podróży) objętych wizą. Dane pierwszego i ostatniego marynarza są podawane dwukrotnie w celu uniknięcia fałszerstw i dopisków,
 - w celu wydania tej wizy stosowane są procedury ustanowione w niniejszej instrukcji postępowania w odniesieniu do wydawania marynarzom indywidualnych wiz.
-

SZCZEGÓŁOWY OPIS FORMULARZA

Pierwsze cztery punkty dotyczą tożsamości marynarza.

1. A. Nazwisko(-a) ⁽¹⁾
 - B. Imię (Imiona)
 - C. Obywatelstwo
 - D. Ranga/Stopień.
2. A. Miejsce urodzenia
 - B. Data urodzenia
3. A. Numer paszportu
 - B. Data wydania
 - C. Okres ważności.
4. A. Numer książeczki żeglarskiej
 - B. Data wydania
 - C. Okres ważności.

Punkty 3 i 4 zostały rozdzielone dla jasności informacji, ponieważ w zależności od obywatelstwa marynarza i Państwa Członkowskiego będącego państwem wjazdu do celów identyfikacji mogą być użyte paszport lub książeczka żeglarska.

Poniższe cztery punkty dotyczą agenta okrętowego i zainteresowanego statku.

5. Nazwa agenta okrętowego (osoby lub spółki reprezentującej na miejscu właściciela statku we wszystkich sprawach związanych z obowiązkami właściciela statku w zakresie wyposażenia i zaopatrzenia statku).
6. A. Nazwa statku
 - B. Bandera (pod którą pływa statek handlowy).
7. A. Data przybycia statku
 - B. Miejsce pochodzenia (port) statku.
Litera „A” dotyczy daty przybycia statku do portu, w którym marynarz ma zaciągnąć się na statek.
8. A. Data odpłynięcia statku
 - B. Miejsce przeznaczenia statku (następny port).

Punkty 7A i 8A zawierają wskazówki dotyczące czasu, przez który marynarz może podróżować w celu zaciągnięcia się na statek. Należy pamiętać, że na trasie podróży mogą wystąpić nieoczekiwane zakłócenia i czynniki zewnętrzne, jak sztormy, awarie itp.

Poniższe cztery punkty dotyczą powodów podróży marynarza i jego miejsca przeznaczenia.

9. „Miejsce przeznaczenia” stanowi koniec podróży marynarza. Może to być port, w którym zaciąga się on na statek, lub kraj, do którego się udaje po zakończeniu służby.
10. Powody składania wniosku
 - a) W przypadku zaciągania się na statek miejscem przeznaczenia jest port, w którym marynarz ma się zaciągnąć na statek.
 - b) W przypadku przeniesienia na inny statek na terytorium Schengen jest to również port, w którym marynarz zaciąga się na statek. Przeniesienie na statek znajdujący się poza terytorium Schengen musi być postrzegane jako zakończenie służby.
 - c) W przypadku zakończenia służby powody mogą być różne, jak koniec kontraktu, wypadek przy pracy, ważne przyczyny rodzinne itp.
11. Środki transportu
Wykaz środków transportu, z których marynarz podlegający wymogowi posiadania wizy korzysta na terytorium Schengen w celu dotarcia do miejsca przeznaczenia. W formularzu przewidziano trzy możliwości:
 - a) samochód (lub autokar);
 - b) pociąg;
 - c) samolot.

(1) Proszę podać nazwisko(-a) figuruje w paszporcie.

12. Data przyjazdu (na terytorium Schengen)

Dotyczy przede wszystkim marynarza przybywającego na pierwsze lotnisko w państwie Schengen lub na przejście graniczne (ponieważ nie zawsze chodzi o lotnisko) na granicy zewnętrznej, przez którą chce on wjechać na terytorium Schengen.

Data tranzytu

Jest to dzień, w którym marynarz schodzi ze statku w porcie na terytorium Schengen i udaje się do innego portu, który również znajduje się na terytorium Schengen.

Data wyjazdu

Jest to dzień, w którym marynarz schodzi ze statku w porcie na terytorium Schengen w celu przeniesienia na inny statek znajdujący się w porcie poza terytorium Schengen, albo dzień, w którym marynarz schodzi ze statku w porcie Schengen w celu udania się do domu (poza terytorium Schengen).

Po określeniu trzech rodzajów środków transportu należy również podać posiadane informacje dotyczące tych środków transportu:

- a) samochód, autokar: numer rejestracyjny;
- b) pociąg: nazwa, numer itp.;
- c) dane na temat lotu: dzień, godzina.

13. Formalne oświadczenie podpisywane przez agenta okrętowego lub właściciela statku potwierdzające jego odpowiedzialność za koszty pobytu, a w razie potrzeby za koszty repatriacji marynarza.

Jeżeli marynarze podróżują w grupie, każdy musi wpisać dane dla pkt 1A–4C.
